

Dosarul nr. 2ra-1701/2022
2-18004419-01-2ra-05122022

Prima instanță: Judecătoria Comrat, sediul Vulcănești (I. Botezatu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (D. Fujenco, L. Caraianu, A. Mironov)

Î N C H E I E R E

22 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Evgheni Saar, reprezentat de către avocatul Veaceslav Dandeuș, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Evgheni Saar împotriva Nataliei Caraghiaur cu privire la încasarea datoriei, împotriva deciziei din 02 iunie 2022 a Curții de Apel Comrat,

c o n s t a t ă :

La 12 octombrie 2018, Evgheni Saar a depus cerere de chemare în judecată împotriva Nataliei Caraghiaur, solicitând încasarea datoriei în mărime de 640,91 dolari SUA.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 11 octombrie 2016 prin intermediul serviciilor de transfer a mijloacelor bănești în sistemul „Золотая Корона” a transferat Nataliei Caraghiaur suma de 604,64 dolari SUA.

Banii au fost transmiși Nataliei Caraghiaur, cu dobândă, în vederea investirii în întreprinderea LNS „Cioban Tatiana”.

A menționat că, contractul de împrumut a fost încheiat verbal, fiind stabilit termenul de rambursare până la 01 mai 2018.

Până în prezent, Natalia Caraghiaur a ignorat apelurile reclamantului de a restitui suma împrumutului, prin urmare s-a adresat în instanța de judecată.

Prin hotărârea din 17 septembrie 2021 a Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești, a fost respinsă acțiunea ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 02 iunie 2022 a Curții de Apel Comrat, a fost admis apelul declarat de Evgheni Saar, reprezentat de către avocatul Veaceslav Dandeuș, a fost casată hotărârea din 17 septembrie 2021 a Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești, cu pronunțarea unei decizii noi prin care a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Evgheni Saar împotriva Nataliei Caraghiaur cu privire la încasarea datoriei.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, dosarul urma să fie strămutat pentru judecarea unui alt complet de judecată or, judecătorul Ion Botezatu a emis la

28 iunie 2018 sentință în privința lui Ciobanu Tatiana Ilie în baza art. 241¹ din Codul penal, prin urmare a apreciat probele care se referă partea intimată privind netemeinicia cerințelor acțiunii reclamantului.

Din considerentele enunțate, instanța de apel a decis casarea hotărârii din 17 septembrie 2021 a Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești.

Totodată, instanța de apel a subliniat că reclamantul nu a prezentat probe în vederea confirmării încheierea contractului de împrumut verbal cu Natalia Caraghiaur. Prin urmare, instanța ierarhic inferioară a ajuns la concluzia respingerii acțiunii ca fiind neîntemeiată.

La 15 septembrie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Evgheni Saar, reprezentat de către avocatul Veaceslav Dandăș a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei decizii noi privind trimiterea cauzei la rejudecare (f.d. 155-155).

În motivarea recursului a manifestat dezacordul cu decizia instanței de apel reiterând argumentele indicate în cererea de apel.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Comrat a emis dispozitivul deciziei la 02 iunie 2022.

La 14 iulie 2022, prin intermediul oficiului poștal a fost expediată în adresa participanților la proces decizia motivată (f.d. 135), fiind recepționat de către recurent la 21 iulie 2022 (f.d. 138).

Astfel, Colegiul constată că, recursul depus de Evgheni Saar, reprezentat de către avocatul Veaceslav Dandăș prin intermediul oficiului poștal la 15 septembrie 2022, se consideră depus în termenul stabilit de lege.

La 05 decembrie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d. 157).

La 09 ianuarie 2023, Nataliei Caraghiaur a depus referință pe marginea recursului declarat, solicitând respingerea acestuia ca fiind neîntemeiat.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copie de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei contestate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Evgheni Saar, reprezentat de către avocatul Veaceslav Dandeu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Evgheni Saar, reprezentat de către avocatul Veaceslav Dandeu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecători

Mariana Pitic

Victor Burduh